

NIEUWSBRIEF

In dit nummer

- Nieuw bestuur Stichting Vrienden van Hospice Eesinge 1
- Column Jaap Klinkers 2
- Met een goed gevoel terug naar Assen 2
- Hoop in de palliatieve zorg 3
- Ricarda bedankt 3
- Nieuw bestuur (vervolg van pag. 1) 4
- Wandeloct 4
- Wist u dat ... 4
- Ja, ik word Vriend 4

Nieuw bestuur Stichting Vrienden van Hospice Eesinge

Naast het reguliere (dagelijks) bestuur van Hospice Eesinge, is er nog een bestuur actief binnen de organisatie en dit opereert onder de naam 'Stichting Vrienden van Hospice Eesinge'. Deze verder te noemen 'Stichting Vrienden' houdt zich bezig met fondsenwerving, aanmeldingen van nieuwe donateurs en het bevorderen van de naamsbekendheid van het hospice.

Sinds 1 januari van dit jaar heeft deze 'Stichting Vrienden' een nieuw bestuur.

Wie zijn deze nieuwe bestuursleden?

Jac Sieben werd december 2015 benaderd voor het voorzitterschap van 'Stichting Vrienden'. Hij hoefde niet lang te aarzelen en zei volmondig ja. Want Jac weet waar hij aan begint: zijn vrouw Petra werkt al een paar jaar in het hospice als vrijwilligster en zo is hij uitstekend op de hoogte van de gang van

zaken. Hij weet inmiddels al heel veel over de wijze waarop de vrijwilligers en de palliatieve zorgverleners van Icare ervoor zorgen dat mensen op een waardige en respectvolle manier hun leven kunnen afronden.

Hans Geurts is bestuurslid geworden omdat hij heel veel bewondering heeft voor de vrijwilligers en professionals die zich inzetten om mensen in de laatste fase van het leven goed te begeleiden en waar mogelijk verlichting te bieden. Waardig sterven in een omgeving die rust, ruimte en een liefdevolle verzorging biedt vindt hij van essentieel belang. Hij hoopt als bestuurslid hieraan zijn steentje bij te kunnen dragen.

Liesbeth Hagedoorn wil zich als bestuurslid van 'Stichting Vrienden' graag inzetten om de wensen en behoeften van mensen in de laatste levensfase zo goed mogelijk te vervullen.

Lees verder op pagina 4.

Op de foto vlnr.:
Liesbeth Hagedoorn (secretaresse),
Lia Hoekman,
Jac Sieben (voorzitter),
Hans Geurts (penningmeester) en
Hilbert Heitmeijer.

(Foto Melanie).

Met een goed gevoel terug naar Assen

Ricarda de Jong Posthumus, een van de coördinatoren van ons hospice, gaat na drie jaar terug naar Assen. Hoog tijd voor een goed gesprek.

Aan de andere kant is het zo, dat de organisatie nu staat. Het hospice draait prima dus kan ze met een gerust gevoel afscheid nemen.

Hospice Eesinge had na de start in 2013 behoefte aan ervaren krachten die wisten wat er nodig is om een hospice goed te laten draaien. Vrijwilligersinzet, huishoudelijke zaken, intake gesprekken en nog veel meer. En gelukkig was Ricarda samen met Annette van der Laan beschikbaar om dit in goede banen te leiden.

Wat indruk maakt en welke rol je speelt

Het maakt indruk wanneer iemand helemaal alleen komt met een tas met spullen en verder helemaal niets. De eenzaamheid van deze mensen voel je. En toch moet je dan oppassen om niet te 'dichtbij' te komen. Ricarda heeft geleerd om mensen in deze situatie te benaderen naar hun behoefte. Jouw behoefte is niet altijd die van de 'eenzame' gast. Mensen zijn soms niet zomaar eenzaam. Er zijn voor de gast maar niet te dichtbij komen omdat dat als benauwend kan worden ervaren. Gepaste afstand bewaren maar niet te afstandelijk en mensen in hun waarde laten. Het 'Fingerspitzengefühl' en tactische vaardigheden om hier goed mee om te gaan, daar draait het om.

In Assen, waar Ricarda nog steeds werkt (alleen de maandag en dinsdag is ze in Meppel), is haar functie coördinator van de Vrijwillige Terminale Thuiszorg Drenthe, kortweg Stichting VTZD. En vanuit die functie is ze ook nauw betrokken bij het hospice in Assen. Ze heeft geen medische achtergrond. Met haar secretaresse opleiding heeft ze echter wel organisatorische vaardigheden die heel goed van pas komen in haar beide functies. Daarnaast heeft ze als groepsleidster in de jeugdpsychiatrie gewerkt en dat zijn geen gemakkelijke banen.

Toekomst

Hoe tegenstrijdig het ook mag klinken, de toekomst voor hospices ziet er goed uit. Er zal steeds meer behoefte zijn aan dit soort zorg. Mét vrijwilligers die goed opgeleid zijn en blijven volgens het principe van continue verbetering. Het zou ook goed zijn indien er een kwaliteitskeurmerk voor hospices komt via een beoordeling door een onafhankelijke instantie.

De taak van een hospice blijft het bieden van een fijne en veilige plaats om afscheid te nemen van het leven en het ontzorgen van nabestaanden.

Persoonlijke noot

Tot slot Ricarda's persoonlijke noot:

Als ik aan hospice Eesinge denk, komt het volgende bij mij naar boven.

De natuur, het uitzicht, de mooie zonsondergangen die je er kunt beleven, maken Hospice Eesinge uniek.

Daarbij de warme zorg en aandacht die gegeven wordt aan de gasten door de vrijwilligers en het team van Icare. Het is in alle opzichten een weldadige omgeving. Ik heb vaak gezien dat dit mensen, hoe ziek ze ook zijn, bijzonder goed doet.

Als er dan, ondanks verdriet, ook veel mooie ervaringen zijn, leer je dat leven en sterven onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. En zie je dat mensen sterven zoals ze geleefd hebben.

Ik mocht op die mooie plek heel graag zijn. Ricarda

Van Assen naar Meppel

Met 6 jaar ervaring in Assen was het een mooie uitdaging om een hospice elders organisatorisch op poten te zetten. Hoe worden vrijwilligers ingezet en begeleid? Hoe regelen we hun opleiding, hoe moet een rooster in elkaar gezet worden? Welke afspraken worden gemaakt over huishoudelijke zaken als boodschappen en de schoonmaak? Overleg met de professionals van Icare. Een hospice is een bedrijf en de bedrijfsorganisatie moet kloppen.

Hospice Eesinge heeft na 3 jaar haar bestaansrecht bewezen. De organisatie staat goed en de voorziening blijkt in een grote behoefte te voorzien.

Dubbele gevoelens

Waarom vertrekt ze uit Meppel terwijl hier, samen met Annette, toch wel iets neergezet is? Het is jammer om Meppel los te laten maar het wordt te belastend om in deze functie op twee locaties te werken. Het iedere

keer weer moeten switchen kost veel energie en je loopt het risico zaken door elkaar te halen. Ook jammer is dat er weinig mogelijkheden zijn voor vis à vis overleg met collega Annette.

Column

Jaap Klunkers

De Pontbaas

'Dag mannetje'. 'Dag meneer'.

Het mannetje is de pontbaas van Hospice Eesinge. Hij staat inmiddels al weer ruim een jaar aan het begin van het weggetje dat naar het hospice leidt. Een ijzeren mannetje dat keurig aan zijn pet tikt ter begroeting van de voorbijgangers. De pet met het opschrift 'PONT'. Een keurig opgevoed mannetje. Dat moet ook wel wanneer je weet wie z'n ouders zijn. Dat zijn Jan en Geesje de Vries, die in het huis op de hoek tegenover het mannetje wonen.

Jan de Vries legt uit hoe het zo gekomen is. *"April 2014 verscheen een artikelje in de Meppeler Courant waarin werd aangekondigd dat er op Hemelvaartsdag een wandeltocht ter sponsoring van het Hospice georganiseerd zou worden. De route zou gaan via het pontje over de Reest en omdat ik graag metalen poppetjes in elkaar frunnik, bedacht ik dat nabij de pont een poppetje als PONTBAAS een leuk idee zou zijn. Maar zo'n creatie cadeau geven aan de Gemeente Meppel bleek geen sinecure... Ik kreeg meteen te horen dat zoiets niet zomaar gaat! Let op! Mijn mannetje moest onderhoudsarm en vandalismebestendig zijn en ik moest een afstandsverklaring tekenen. Daarnaast moest het Pontbaasje enige kunstzinnige waarde hebben. Mensen van het Kunstplatform en de Welstandscommissie kwamen mijn Pontbaasje keuren. Men twijfelde enigszins aan de kunstzinnige waarde, maar desondanks werd een gunstig advies naar de gemeenteraad gezonden en de "plaatsingsvergunning" werd afgegeven. Er volgde nog een hoop gesteggel over de plek waar mijn mannetje geplaatst zou worden. Vlakbij de pont gaf problemen en na veel heen en weer gepraat kwam er een oplossing: de pontbaas zou aan het begin van de steeg bij de Hoogeveenseweg geplaatst worden. En zo is geschied..."* Tot zover Jan de Vries, de "vader" van de pontbaas.

En nu staat het mannetje in weer en wind vriendelijk te wezen. Alle passanten worden gegroet en de fietsers en wandelaars gaan met een glimlach verder richting pontje over de Reest of richting hospice.

Hospice Eesinge heeft nu een heuse mascotte!

Hoop in de palliatieve zorg

Afgelopen najaar november verzorgde Erik Olsman in Ruinen een inleiding voor vrijwilligers in o.a. hospices over zijn promotie-onderzoek 'Hoop in de palliatieve zorg'. Het was de bedoeling om de aanwezigen meer inzicht te geven in het begrip 'hoop' en hoe zij beter kunnen omgaan met de hoop en ook de wanhoop van de gasten in een hospice.

Olsman gaf aan dat iedereen op een eigen manier invulling geeft aan het begrip 'hoop' en dat dit bepaalt hoe iemand hiermee omgaat.

Voorbeeld

Een mevrouw met ongeneeslijke kanker die volgens de arts nog een paar *weken* te leven heeft, hoopt zelf dat ze de kerst over drie maanden nog mee zal kunnen maken.

De inleider schetst drie manieren hoe hier mee kan worden omgegaan:

* **de realistische manier:** de hoop is in tegenspraak met de verwachting van de hulpverlener en men probeert de hoop van de zieke aan te passen aan de realiteit van de diagnose.

* **de functionele manier:** de hoop wordt beschouwd als behulpzaam, het houdt de zieke staande. De hulpverlener zal proberen de hoop van de cliënt te versterken.

* **de narratieve manier:** de hoop speelt een rol in de zingeving en de hulpverlener vraagt aan de zieke: "hoe zou het dan voor u zijn als u die kerst nog mee zou kunnen maken?"

In de praktijk

In de praktijk komen we alle drie benaderingen tegen. En naast hoop hebben we ook te maken met wanhoop en hopeloosheid. Wanhoop gaat over een eigen toekomst die dreigt te verdwijnen in tegenstelling tot hoop waarbij men nog toekomstperspectief ziet. Hopeloosheid heeft meer te maken met het verleden, waarin men al zoveel ellende kende. Indien dat verleden echter voor spoedig verloop is er een neiging om positief naar de toekomst te kijken ondanks de preciaire situatie waarin men op dit moment verkeert. En dan is er hoop.

Zangkoor

Hoop, wanhoop en hopeloosheid komen veel voor bij onze gasten. Olsman maakte de

vergelijking met een zangkoor. Alsof het allemaal verschillende stemmen en tonen zijn die je hoort in iemands verhaal. Soms is het een meer te horen dan het ander. Tonen en stemmen wisselen elkaar af. En dan is het goed de stem die je hoort te benoemen en om na te gaan of de gast dit ook zo ervaart. Je kunt dan met elkaar over die bepaalde stem of toon praten (mits de gast aangeeft dit te willen). En je kunt in een negatieve situatie een tegenstem laten horen, waarmee je probeert om iemand hoop te geven.

Praktische invulling

De inleider heeft onderzocht welke voorbeelden vaak gebruikt worden bij het praten over 'hoop'.

- Hoop als *houvast*, het beeld van de lus waar je je in een wiebelende bus aan vasthoudt. Of het is een anker dat een boot op zijn plek houdt in een woelige zee? Je kunt dan aan iemand vragen: 'en waar houdt u zich aan vast?'
- Hoop als *energiebron*. Hoop kan iemand kracht en energie geven. De vraag kan dan zijn: 'en waar put u uw kracht uit?'
- Hoop als *melodie*. De toon waarop iets gezegd wordt. Die toon kan dan worden benoemd.
- Hoop als *visie*. De vraag kan zijn: hoe ziet u de weg die u nu nog af gaat leggen?

Omgaan met hoop

Hoe ga je nu goed om met 'hoop'. Volgens Olsman is het vaak schipperen. Aan de ene kant is er de behoefte van de vrijwilliger om hoopvol te zijn voor de gast. Aan de andere kant moet er ook erkenning zijn voor de gevoelens van die persoon, ook als die niet positief zijn. Op die manier voelt iemand zich gehoord en begrepen. De kunst is het juiste op het juiste moment te doen en dat valt niet altijd mee!

Olsman geeft veel handvatten om een gesprek met de hospicegasten over hoop en wanhoop te voeren.

En tot slot maakt een van de aanwezigen nog een zeer zinnige relativerende opmerking:

"Laten we ons als vrijwilliger altijd eerst eens afvragen waarom we willen praten over de hoop en wanhoop van onze gasten. Is dat nu onze behoefte of die van de gast?".....

Erik Olsman is theoloog en arts-ethicus. Hij is in juni 2015 gepromoveerd op het onderwerp 'Hoop in de palliatieve zorg'. Olsman is gespecialiseerd in het vakgebied 'Medische ethiek'.

En toch blijven

misschien is dat wel het allermoeilijkste voor mensen in ontmoetingen met mensen die lijden: erbij blijven Niet weglopen maar blijven! Hoogstens kunnen luisteren soms zonder een touw te kunnen vastknopen aan wat je hoort. omdat de ander in verwarring is. maar blijven Soms niets horen dan een schreeuw.

misschien vloeken en dan geen aandrang hebben tot vermaan. maar blijven en luisteren. Soms alleen maar luisteren naar alleen maar wanhopige stilte, terwijl je als modern mens daar het meest bang voor bent. voor stilte en toch blijven. niets. helemaal niets meer kunnen dan blijven. Zelfs als je weggejaagd wordt. op bereikbare afstand beschikbaar blijven, Zodat wie lijdt, nooit helemaal alleen is...

PB Suurmond

Bedankt Ricarda

Hospice Eesinge bedankt Ricarda voor alles wat ze voor ons gedaan heeft de afgelopen drie jaren en wenst haar het allerbeste voor de toekomst.

Nieuw bestuur Stichting Vrienden van Hospice Eesinge

(vervolg van pag. 1)

Ook **Lia Hoekman** twijfelde niet toen ze werd benaderd met de vraag bestuurslid te worden van de 'Stichting Vrienden'. Zij ziet het hospice als een omgeving waar iemand die ongeneeslijk ziek is, een 'thuis' vindt. Een 'thuis' waar men de bewoners bijzondere momenten kan bezorgen in de laatste periode van hun leven die misschien wel de meest kwetsbare periode in een mensenleven is. In deze tijd, waarin bejaarden- en verpleeghuizen meer en meer zullen verdwijnen en we steeds minder tijd zullen

hebben om voor elkaar te zorgen, gaan hospices een steeds belangrijkere plaats innemen.

Hilbert Heitmeijer heeft zelf meegemaakt hoe belangrijk een hospice kan zijn voor iemand wiens levenseinde nadert. Zijn moeder overleed in 2010 in een hospice in Leeuwarden in een kamer met uitzicht op de Prinsentuin. Hij heeft toen ervaren hoe belangrijk het is dat familie zich op een geborgen plek met zeer toegewijde vrijwilligers kan voorbereiden op het sterven van een geliefde. Het was dan ook vanzelfsprekend dat de bezoekers van haar begrafenis

werd gevraagd een donatie te doen aan het Hospice waar zij zo liefdevol werd verzorgd. Toen Hilbert werd gevraagd om toe te treden tot het bestuur van de 'Stichting Vrienden' was zijn antwoord meteen ja!

Dit nieuwe bestuur vindt het een uitdaging om de continuïteit van het hospice te waarborgen en is van plan om verschillende acties te ondernemen. Plannen maken om de naamsbekendheid van het hospice te vergroten, manieren bedenken om extra fondsen te werven enz. Men heeft er heel veel zin in en Hospice Eesinge is blij met deze enthousiaste ploeg mensen.

Wist u dat ...

- onze gasten genieten van de voorjaarsdrukte bij onze prachtige **vogelhuisjes?**
- onze vrijwilligers zich tegenwoordig **digitaal** in kunnen roosteren?
- wij al twee maal een buitenlandse gast hadden en dus ook **internationaal** bezig zijn?
- wij elke zaterdag bloemen mogen ophalen bij **Bloemen Petersen?**
- onze nieuwe coördinator **Annet Achterhof** is en wij haar hartelijk welkom heten?
- zij helaas nog een maandje moet wachten vanwege een sportblessure?
- wij een **Facebookpagina** hebben? www.facebook.com/Hospice-Eesinge
- wij ook actief zijn op **Twitter?** [@EesingeHospice](https://twitter.com/EesingeHospice)

Colofon

Redactie: info@hospicemeppel.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen, laat dit de redactie dan weten.

Wandeltocht rond het Hospice Eesinge Meppel

Komt u ook op zondag 22 mei meewandelen voor Hospice Eesinge?" (alleen, met partner of met uw gezin)?

Datum: 22 mei 2016

Aanmelden: tussen 8.00 – 10.00 uur

Kosten: 5 euro per persoon, 15 euro per gezin

Start: parkeerterrein MSC / FC Meppel achteraan op Ezinge, zijweg van de Ambachtsweg bij de nieuwe brug over de Reest.

De tocht voert eerst door de 'waterberging' tussen spoor en A32 en gaat dan verder het Reestdal in waarbij een tochtje met de Pont niet mag ontbreken. (Als deze maar bereikbaar is voor de wandelaars.... Het kan er zo nat zijn!)

De wandeltocht is ongeveer 6 kilometer en onderweg wordt u koffie, thee of limonade met koek aangeboden.

De route kan naar eigen inzicht ingekort (4 km) of uitgebreid (10 km) worden.

Ja, ik word Vriend!

U kunt het werk van Hospice Eesinge ondersteunen door vriend te worden van het hospice of u kunt eenmalig een gift overmaken naar bankrekeningnummer NL82RABO 0126 347 093 o.v.v. "Eenmalige donatie".

De Stichting Vrienden Hospice Eesinge en Stichting Hospice Eesinge zijn door de Belastingdienst aangemerkt als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dit betekent dat u een gift aan deze stichtingen kunt aftrekken van de belasting.

U kunt zich aanmelden als vriend bij de secretaris van de vrienden:

Liesbeth Hagedoorn.

Mail: vrienden@hospiceeesingemeppel.nl

Tel. 06 37 64 71 18

